

Beszélgetés Dragovác Ágnessel...

...elmúlt karácsonyokról, az ünnepről és a családról
Mottó: „Nem az számít, hogy mennyit adunk, hanem hogy mekkora szeretetet fektetünk az adásba”

Advent első vasárnapja van, amikor e sorokat írom. Kint már a hideg este készülődik, jó ülni csendben a meleg szobában, a félhomályban. Egy kellemes beszélgetés hangulatát idézem fel, amelyet

Dragovác Ágival,

polgármester asszonyunkkal folytattunk a napokban. Áginak már korábban megírtam, hogy a Pogányi Hírek számára szeretnék egy karácsonyi riportot készíteni Vele, kértem, hogy találjunk erre egy nyugalmas órát. Már előre jeleztem, hogy a riport most nem a hivatalának szólna, most ne a faluval

kapcsolatos számokat értékeljük, én most az Embert szeretném bemutatni, akinek családja van, a karácsonyra készül a konyhában és a lelkében. Beszélgetésünk témája tehát a család szerepe, a régi karácsonyok, és azoknak a mai emberek számára itt hagyott üzenete lett.

Az alábbiak Ági ünnepi gondolatai:

Gyakran és jó szívvel emlékszem vissza a kisgyermek koromra, amikor még – és ez általános volt a faluban – egy háztartásban négy nemzedék is együtt élt. Mi is heten éltünk akkoriban a régi nagyszülői házban, itt Pogányban. A szüleim és a nagyszüleim dolgoztak, és én a dédszüleimmel voltam otthon, hiszen még óvoda a faluban nem volt. Nagyon erősek voltak nálunk a családi kötelékek, mert csak így tudták a család tagjai egymást segíteni. De nem csak egy családon belül, hanem a rokonságban is jellemző volt az összefogás: disznóvágáskor, a szőlőmunkák során, és a mezőgazdasági munkák idején is mindig kéznél volt a rokon segítség, és ez mindig viszonzásra talált. Ez a minta formálta az én lelkem is, mert miután a nagyszüleim és már édesanyám is meghaltak, kötelességemnek érzem, hogy a családom összetartója, ha kell, segítője legyek. Gyermekkoromban sem nálunk, sem más családokban nem volt jellemző, hogy drága ajándékokkal halmozzák el egymást. Egyrészt erre sem az anyagiak, sem árubőség nem állt rendelkezésre. A Mikulást, mint ajándékozási ünnepet nem igen tartották. Azonban egyszer nagyapám, aki Pogányból a gazdától összegyűjtött tejet minden nap

folytatás a 2. oldalon...

A tartalomról:

Az emlékezet határai

Várákozva...

Mese tézisa

Mindenki karácsonyfája

Pogányi Adventi Vásár

Hírdetés

Az Iskola hírei

A közmeghallgatásról

A régi falusi gazdálkodás

„Ezt a tézist!”

Hírdetés

A Faluház decemberi programjai

Cipősdoboz akció

Adománygyűjtés

Ünnepi jókívánságok

Novemberi események képekben

November 1.: A katolikus hívek a keresztnél a mindenszentekre, az Önkormányzatok és a Német Nemzetiségi Egyesület tagjai az elhunytakra emlékeztek a temetőben.

Fotók: Maczkó Ádám

November 12.: Márton-nap a Faluházban
Fotók: Salgó Bence, Kirschner Bogi, Mátyás Gergő

Támogatóink: Esztergár Lajos Családsegítő képviselőletében: Gáspár Emese, Bakány Szilvia és Mester Zoltán. Köszönjük szépen!

November 30.: Adventi játszóház a Faluházban
Fotók: Fejes Andrea

reggel és délután Szalántára vitte lovaskocsival a tejbegyűjtő állomásra, egy banánnal, egy narancssal és egy kis fűzér fűgével tért haza és ajándékozott meg Mikulásra. Kevés boldogabb gyerek volt akkor nálam! Azóta keresem annak a fűgének az ízét! Ma már tudom, hogy nagy lemondás állt abban, hogy nagyapám ezeket a kincseket nekem, az unokájának átadhatta.

A családukban emberöltő óta a karácsonyt illetően erős a hagyományok tisztelete. December 24-én böjt van, húst nem eszünk. Régebben hallevest készítettünk, amelyhez Anyukám saját maga által füstölt halat használt. Erre sajnos nekem már nincsen módom, de a halászlévet zsír nélkül én is elkészítem. Az asztalra kerül még a szintén zsír és hús nélküli bableves, a főt babból készült tört bab, amelyet hagymával és piros-paprikával ízesítek. Az ünnepi asztal tartozéka a dió, fokhagyma, a szőlő, a pálinka és a fehér bor is. Mint mondtam, tiszteltjük a hagyományainkat, így fontos része az ünnepünknek, hogy a következő évi jó termésért imádkozzunk. Ez régebben úgy zajlott, hogy Apukám egy csészébe vetőmagokat merített, majd egy égő fehér gyertyával és a csészével a kezében bekopogott a házba. Engedélyt kért a belépésre, miután Anyukám beengedte, a csészéből magokat szórt szét a lakásban gazdag évet kívánva. Édesanyám Istent kérte, hogy jó évünk legyen, jó legyen a termés, és ne kelljen hiányt szenvedni semmiben. Ekkor mindenki letérdelt, és imádkozott. Csak ezt követően ültünk le vacsorázni. Vacsora után a templomba mentünk, bár az igazat megvallva gyerekkoromban nem is volt katolikus templom Pogányban, hanem az akkori iskolában tartotta a pap a karácsonyi szentmisét. Az ajándékozás nem volt szokás, azt gondolom, hogy ma sem erről kellene szólnia az ünnepnek. Régen fát sem állítottak, csak fenyőágakat tettek cserépedénybe, azt asztalra tettük és díszítettük fel magunk által készített díszekkel, ezüst és aranszínű csokipapírral bevont dióval, papír díszekkel, esetleg ha volt szaloncukorral. Az asztalra kenyeret tettünk, almát, amelybe pénzt tűztünk, és rózsafüzérrel fogtuk össze ezeket. A maga egyszerűségében a legszebb karácsonyi kép számomra ma is ez!

Mikor kislányommal már önálló családként éltünk, igyekeztem számára is a karácsonyt ezen értékek és hagyományok mentén tartani és vele együtt megélni. Nem az ajándékozás a célja ennek az ünnepnek, és ezt manapság sokan elfelejtik.

A napokban egy életrajzi filmet láttam Teréz Anyáról, és nagyon megragadott benne egy történet, amelyben anyák fordultak azzal a kérdéssel hozzá, hogy ők hogyan segíthetnék a karitatív munkáját. Erre Ő így felelt: menjetek haza és szeressétek a családokat! Teljesen azonosulni tudok ezzel a gondolattal. Anyaként magam is azt vallom, hogy először a saját családukban tegyünk rendet, segítsük a gyermekeinket, a szüleinket, társunkat és a barátainkat, és ha ott minden rendben van, akkor fordulhatunk a társadalmi problémák felé, lélekben megerősödvé.

Talán ezt a gondolatot tenném a pogányi lakótársaim fája alá is. Ne a munkahely, a karrier és az anyagi javak legyenek a legfontosabbak az életükben, ne másoknak akarjanak megfelelni, hanem a szeretet törvényének.

Beszélgetésünk végén egy újabb gondolattal szeretném az elmondottak megerősíteni, amely idézet szintén Kalkuttai Szent Teréztől való, és így szól: „Nem az számít, hogy mennyit adunk, hanem hogy mekkora szeretetet fektetünk az adásba”.

Lejegyezte: Juhász Zoltán

Werczel Ilike csodálatos karácsonyi kaktuszát

(Schlumbergera truncata)

megcsodálta és lefotózta:

Fejes Andrea

Az emlékezet határai

halottak napi gondolatok

Szokásom szerint, az idén is halottak napja tájékán végigjártam a pogányi temetőt. A sírkövek feliratai ideig-óráig megőrzik hajdan volt ittlétünk emlékeit, azok múltunk kézzelfogható bizonyítékai. A fakeresztek felirata már olvashatatlan és egyre kevesebb van belőlük. Az eltávozottak addig élnek emlékezetünkben, amíg ember van, aki még emlékezik rájuk. Az emlékezet meghosszabbítására az ember a minél maradandóbb anyagból készült síremlékek állításával törekszik. Minden fáradozásunk ellenére kudarcra van ítélve szándékunk. A gondozott sírkert síremlékei ideig-óráig megőrzik az elhunyt emlékét. Vannak, akikkel még a közelmúltban együtt éltük földi életünket és a síremlékén található felirat számunkra még emlékezetünkben megjeleníti a személyt. Nagyon sok olyan sírfeliratot találunk, mely számunkra csak a nevet jelenti, de személyét emlékezetünk már nem tudja felidézni. Sok olyan emlék található, mely az idő vasfoga által kikezdett síremlék maradványa csupán és sem emlékezetben sem feliraton nem létezik már számunkra. Itt-ott csupán sejthető, hogy valaha a helyen sír volt és valakinek a porhüvelyé található a föld alatt. Talán ésszerűnek tűnik az, hogy a régi természetes anyagból készült sírkerek egy-két generáción keresztül őrizték az elhunyt ember emlékét, majd azzal együtt a bennünk még élő emlék véglegesen a mulandóságba veszik.

A régi temetőket az utókornak csak a fennmaradt sírkövek őrzik, és életünk törekénységére emlékeztetnek bennünket. A fából készült keresztekre a katolikus bosnyákok régen sírkendőt raktak és az időjárás hatására tönkrement anyagok cseréjére addig került sor, amíg éltek még emlékező hozzátartozók, miután ilyenek nem voltak a sír gazdátlanul az enyészetbe ment át. Ily módon tűnnek el a sírok és időnként a régi temetők is. Pogányban az első temető olyan helyen volt, ahol most lakóházak vannak és az is, lehet, hogy a régi térképeken feltüntetett hely előtt, korábban már máshol is volt temetkezési helye őseinknek.

Járva a sírkertet az élet végességének és mulandóságának gondolata hatalmasodik el rajtunk. Ugyanaz a végesség és mulandóság, mely a sírokon elhelyezett kegyelet virágaira vár egy bizonyos idő után. Ez életünk rendje és annak elfogadása velünk született törvényszerűség.

Dragovác Márk

Róla sem tudunk már semmit...

Várakozva...

Közeleg a Karácsony, ilyenkor elcsendesednek a viharok, a szeretet összeköti az embereket, az ünnep jegyében és fényében megpihennek a lelkek. Tegyük ennek érdekében, hiszen elsősorban rajtunk múlik, milyenek lesznek azok a szép napok! A készülődés hangulatához küldöm az én ünnepi üzeneteimet, érezzék át és adják tovább szeretteiknek:

„Talán túl sokat várunk a karácsonytól. Legyen varázslatos, vonjon bűvkörébe. Legyen ünnep, vigalom, a káprázat netovábbja. Nap mint nap erőszakot teszünk rajta. Emberek - csendesüljete! Őrizzétek meg a szeretetet, a többi: talmi csillogás!”

„Isten megtanította az emberiséget azon az első karácsonyon: mi az, embernek lenni, adni s nem elvenni, szolgálni s nem uralkodni, táplálni s nem halálba szálni.”

Kövecses Mari

Mese tészta

Gyerekeknek és felnőtteknek is nagyszerű élményt nyújtott az „Ezt a tésztát!” workshop. Weisz-Jakócs Emese, a Mese tészta márkanéven futó kézműves tészták megalkotójának jóvoltából kipróbálhattuk, hogyan készíthetünk saját kezűleg egyedi tésztákat. Minden résztvevő maga gyúrta meg a friss házi tojásból és az előre kikészített lisztből az alaptésztát. Onnantól kezdve viszont csak a képzelet szabott határt.

Tésztagéppel nyújtottuk, vágtuk a tésztákat. Egészen extra alkotások is születtek a természetes színezékekkel színezett tészták vegyítéséből. Volt pöttyös, csíkos, rácsos, faleveles, denevéres... Míg a szülők kiélték

kreativitásukat, addig a gyerekek se unatkoztak. Ők is boldogan gyúrták és szaggatták a tésztákat. A rendezvény végén az elkészült műveket mindenki hazavihette. Másnap mi lasagnét készítettünk belőle.

Állíthatom, hogy nem csak kinézetre, de ízre is különb volt a boltban kaphatóknál. Köszönöm a remek péntek esti programot! Ahogy a tésztákat, úgy a rendezvényt is tele szeretettel

Fotók: Röder Attila

készítették elő számunkra. Kíváncsian várom a következő „Ezt a tésztát!”, ahol a tradicionális tésztakészítéssel ismerkedhetünk majd meg.

Schaffer Júlia

Mindenki karácsonyfája

Gondolom mindenki értesült már a népszerű közösségi oldalról, napilapokból, hírekből, hogy idén egy csodaszép pogányi fenyőfa lett a legméltóbb arra, hogy Pécs főterén kápráztassa el az ünneplő tömeget.

Meng Péterné, Kati felajánlásával került a megtisztelő helyre.

Amikor még Pogányban állt... ...és úton a Széchenyi térre

Fotó: Röder Attila

Paparazzo: Kövesi Bence

Aki teheti, nézze meg a feldíszített fát, „Mindenki karácsonyfáját”!

Juhászné Koltai Zsuzsa

„Kis fenyőként ragyogott rá a nap
Domboldalon szellő játszott vele
Zöld bársonyon várt rá az álom
A tél fehér dunyhával takarta be

Csillagok meséltek neki egy napról
Melyre a természet megszülte őt
Mondták neki, úgy díszítik fel majd
Ahogy virágok tavasszal a mezőt

.....

A fenyő értette a bölcs szavát
Egy kis csodáért halni tudni kell
Ki másokért feláldozza magát
Annak lelke szíveket díszít fel „

(Szekér Gyöngyi: Keresztre gallyazva)

Pogányi Adventi Vásár

Sok szeretettel vár mindenkit a Jövő-Szövő Egyesület

december 8-án 16 órától a

Pogányi Adventi Vásárra.

A kézműves- és kirakodó-vásár mellett helyben készülő frissensültek, forralt bor és jó hangulat is várja a vendégeket a Faluháznál!

HIRDETÉS

Áldott, békés, szeretetteljes Karácsonyi Ünnepeket kívánunk a **Jó & Olcsó Kft.** nevében!

Kívánjuk, hogy az Új Esztendő legyen

egészségben és boldogságban gazdag, ehhez mi

10%-os kedvezménnyel és ingyen varrással

járulunk hozzá!

Krauszné Böjti Mária és Krausz József

Az iskola hírei

ORSZÁGOS OLVASÁSI VERSENY

Csoboth Armand 3. osztályos tanuló a HEBE Kft. által meghirdetett országos olvasóversenyen 2. helyezést ért el.

Felkészítője: *Fehér Brigitta.*

Gratulálunk az országos eredményhez és további szép sikereket kívánunk!

MEZEI FUTÓVERSENY PÉCSETT

2018. október 15-én rendezték meg Pécssett a „Mezei futóversenyt”, melyen az F/1 kategóriában 1. helyezést ért el fiúcsapatunk. A csapat tagjai: *Czirják Ádám, Harasztia Dominik, Hornok Ádám, Horváth Ákos, Kalmár Csanád.*

Felkészítőjük: *Gosztolya József.*

Büszkék vagyunk rátok!

MOHÁCSI KIRÁNDULÁS

Pályaorientációs nap keretében november 12-én Mohácsra látogattunk a pogányi iskola tanulóival. Izgatottan vártuk a nagy napot. Kora reggel egy kényelmes busz és egy kedves buszsofőr bácsi fogadott minket. Legelső utunk a mohácsi lovardába vezetett, ahol sétakocsikázásra, lovaglásra, és íjászkodásra is lehetőségünk adódott. Az otthonról hozott finomságok elfogyasztása után indultunk a busó udvarba, ahol megismerkedtünk a busók szokásaival, a helyi hagyományokkal, kipróbálhattuk a kereplőt és néhány percre igazi kis busókká is válhattunk, amikor felpróbálhattuk a jelmezüket. A kedves bemutató után még egy egyedi álarcot is festhettünk nagy örömünkre.

A napunkat a vízimalom megtekintése koronázta meg. Bugarszki Norbi bácsi bemutatta nekünk büszkeségét, a

A fotókat Szélig Terézia készítette

taposómalmot, mely egész Európában egyedülálló remekmű, megismerkedhettünk a vízimalommal, annak működésével és egy tradicionális malomköves őrlőberendezéssel is. Köszönjük ezt a szép napot a Zsályaliget Élmenyparknak, aki a kirándulásunk költségeit támogatta! Feledhetetlen élményekkel tértünk haza!

Pogány, 2018. november. 21. *dr. Feldmann-Németh Krisztina*
tanító

Közmeghallgatás

A Pogány Községi Önkormányzat 2018. november 19-én 18 órakor közmeghallgatást tartott a Faluházban. Az önkormányzatoknak évente egyszer kötelező közmeghallgatást tartani. Ezen a fórumon ad tájékoztatót a polgármester és a képviselő testület a lakosságnak az elvégzett munkáról, feladatokról. Sajnos, mint ahogy a korábbi években már tapasztalható volt, nagyon kevesen, szám szerint 15-en jöttek a falu lakosai közül.

Dragovác Ágnes polgármester asszony köszöntötte a megjelenteket, jegyző asszonyt, és a képviselőket, majd a beszámolójában a következő témákban adott tájékoztatást:

Az önkormányzat 2018 évben mintegy 150 millió forintból gazdálkodhatott. Adóemelésre nem került sor az utóbbi években. A talajterhelési díj nemrég került bevezetésre a költségvetés bevételi oldalán.

Komoly bevételkiesést jelentett már a tavalyi évtől repülőtérbérleti díjának elmaradása a megállapodás hiánya miatt. Ügyvéd segítségével próbáljuk az elmaradt bérleti díjat realizálni. Földhasználati díj fizetéséről folynak a tárgyalások. Ebben az évben a Magnus repülőgépgyártó cég 3 ha-os részt vásárolt meg a repülőtér területéből.

Komoly gondot jelent a falugondnoki teendők ellátása, úgy munkaező, mint anyagi vonatkozásban.

Egy másik komoly kiadás a megnyert pályázatok önrésznének biztosítása.

A Falucska dűlő útfelújításra nyert mintegy 16 millió forint pályázati pénzt még nem utalták, az utalás folyamatban van. Nagy gond a Falucska dűlőben keletkezett kommunális hulladék kezelése, ennek megoldása a BOKOM-mal egyeztetés alatt van. Reméljük, hogy megszűnik a tó északi oldalán hétről hétre felgyülemelő szeméthezgy.

Az önkormányzat a Rákóczi utca felújítására is nyert egy pályázaton, a kivitelezési szerződés megkötése a napokban megtörténik. Több beadott pályázatunk még elbírálás alatt van.

A településképi fejlesztési terv kidolgozására egy főépítészt bízott meg a testület.

A szennyvíztelepet a megnövekedett szennyvíz mennyisége miatt bővíteni kellett. Ez 70 millió forintba került. A költségvetést nem érintette, mert az eddig összegyűlt talajterhelési díjakból, szennyvízbekötési díjakból tudtuk finanszírozni.

A szennyvíz-rákötés szabályai változtak, erről az önkormányzat honlapján lehet tájékozódni.

A civil szervezetek ebben az évben is megkapták az igényelt támogatásokat.

A bölcsőde két csoporttal működik, ennek költségeit az önkormányzat fedezi. Az óvodát két csoporttal állami támogatásból tartjuk fenn. Az iskolába 41-42 gyerek jár, két új tanterem került kialakításra. Az iskolakezdési támogatást a szülők kb. fele nem vette át, nem tudjuk, hogy miért.

A felsőoktatásban tanulókat is támogatjuk (Bursa Hungarica).

A szociális tűzifából idén 101 köbméter érkezett, a kiosztása november 26-ától kezdődik a rászorultak és a jogosultak részére. Elkészült az útfelújítás a Pogány táblától a buszfordulóig (1968 óta nem volt felújítva). A forgalomlassító szigetet a falu bejáratánál a Közútkezelő sajnos nem építette meg, pedig a terveket és az engedélyt is az önkormányzat elintézte. A járdát a Pécsi utcától az alsó faluig szintén nem újította fel a Közútkezelő, pedig ő volt a tulajdonos, inkább átadta a falu tulajdonába. Reméljük, a későbbiek folyamán sikerül forrást teremteni a balesetveszélyes járda rendbetételére.

A belterületi utakra sajnos nem írtak ki több pályázatot, saját erőből csak a kisebb javításokat tudjuk megoldani.

Elkészültek az utcánév, szolgáltató és intézményi táblák, kihelyezésük folyamatban van.

A polgármesteri beszámoló után hozzászólások, kérdések következtek az alábbi témákban:

- napvitorlák
- játszótér használata
- beteg fák kivágása a temetőben

Polgármester asszony válaszolt a kérdésekre, majd megköszönte a részvételt, és a közmeghallgatást bezárta.

Pogány, 2018. november 19.

Jakab Béla
önkormányzati képviselő

A régi falusi gazdálkodás újjáélesztése

illetve annak értelme vagy értelmetlensége

Évek óta figyelem a portákon még megtalálható gazdasági épületek sorsának alakulását. Legnagyobb részüket lebontották vagy sorsukra hagyva maguktól, semmisültek meg. Kisebb részüket eredeti funkciójuktól megfosztva, más célra használják. Például a pajtákból garázs, műhely vagy nyári konyha lett. Legkevesebb maradt meg eredeti szerepében az állattartás

A régi ől már hiába várja lakóit...

Fotó: Dragovác Márk

lassan, némely lakótársunk, portáján bizonyos falusi jellegű állattartásba kezdett. Leggyakoribb a baromfitartás, de akadnak a portákon már kecskék, birkák, nyulak és kisebb számban sertések is. Nem akarom részletezni az ilyen körülmények között tartott állatok étkezési célra történő tartásának az egészséges életmóddal való összefüggését, akár csak az általuk létrehozott termékek pozitív hatását egészségünkre. Aki már megpróbálta a házi /igazi házi/ tojás, hús, sajt ízét, bizonyára tapasztalta a különbséget is. Na, de!

Ezúttal két esetemet írom le, mely elgondolkodtatott a jövőt illetően.

Barátomtól kaptam két liter tejet, melyet a szabadban legelő és nem mesterséges takarmánnyal etetett tehene adott. Gyermekkorom emlékei szerint a legegyszerűbb felhasználást választottam. Régi köcsögömet megtöltöttem, majd kivettem az ablakpárkányra, ahogy nagymamától láttam. Néhány nap alatt elkészült, a régen úgynevezett aludttej. Üzletek polcain napjainkban kefir néven található. Miután a késztermékről levettem a tejfölt, meghívtam barátomat egy kóstolásra. A hölgy miután belekóstolt csak ennyit mondott: „ennek tiszta tehén szaga” van és otthagya. Nyilvánvalóan a boltban vásárolt terméknek nem volt tehén szaga, mint, ahogy a tehénhez sem volt köze. A rókák által erősen megtépázott féltucatnyi tyúkjaimat csak természetes takarmánnyal etetem. Terítéken volt a tojásos galuska. Egyszerű receptje sarkalt arra, hogy elkészítsem. Természetesen a galuskát is magam készítettem el a házi tojásból. Amikor hölgy vendégem tálalás után megpillantotta a tányérra halmozott ételt, csak ennyit mondott „mi ez? - én ezt nem eszem meg”. Számára a meglepően élelksárga színű étel, merőben eltért a megszokottól.

A két eset kapcsán jutottak eszembe az alábbi gondolatok. Hosszú időn keresztül szoktuk a természetestől eltérő termékek ízét, színét. Emlékszem nagymamám egy-egy alkalommal ilyen új termék láttán, hogyan fintorgott. Végül is a világ ráállt a fogyasztásukra. Az új nemzedék már csak ezt ismeri, és most ezeket az embereket kellene visszazoktatni az eredetire, a természetesre. Tartok tőle, hogy nem fog sikerülni, vagy ha mégis igen, akkor legalább olyan hosszú időre lesz szükségünk, mint ameddig a rázokásunk tartott. Aki megszokta a házi termékeket vagy esetleg le sem szokott róla (az idősebb korosztály), az élvezni fogja fogyasztásukat, de ne várjuk azt, hogy ilyen jellegű rázoktatásunk, rövid időn belül, sikert fog hozni.

Dragovác Márk

„Ezt a tésztát!” N'2 Nagy titka

Az „Ezt a tésztát!” workshop második alkalmán is szép számmal gyűltünk össze újra a Faluházban. Ez alkalommal nagymamánk konyhai fortélyáival ismerkedhettünk meg a házi tészta készítését illetően Werczel Jánosné és Zsdrál Márkné

jóvoltából. Ismét várt minket az asztalon a 20 dkg liszt és a 2 db tojás, hogy összegyúrjuk a magunk kis adagját. Rövid pihentetés után kezdődött is az igazi munka. A tradíciókhoz híven csak a sodrófa és az éles kés volt a segítségünk, hogy konyhakész állapotba hozzuk a tésztagombócunkat. Hosszadalmasabb és fáradtságosabb folyamata ez a tészta készítésnek, mint a múltkor géppel nyújtás és darabolás. De az eredmény itt is magáért beszél. Készült gyufatészta, széles metélt, apró kocka, de láthattuk a cérnametélt készítését is. A gyerekek most is kivették a részüket a munkából és szorgalmasan készítették a vasárnapi levesbe való csipetkét. A nagyobbak pedig a nyújtás kemény feladatát vették át édesanyjuktól/nagymamájuktól.

Fotó: Röder Attila

A rendezvény végén meg is kóstolhattuk az ily módon készült tésztát túróval vagy mákkal meghintve. Természetesen most is hazavihettük a saját tésztánkat. Köszönöm ezt az újabb szuper péntek estét és érdeklődve várom a rendezvénysorozat utolsó alkalmát, ahol sváb asszonyok tanítanak meg minket a tészta finomságok elkészítésére!

Schaffer Júlia

HIRDETÉS

Őszi lakásbiztosítási AKCIÓ!!!!

Piacvezető biztosító társaságnál:

Most

- **40% kedvezmény** az alapdíjból
- Gördülékeny **biztosítóváltás** előfedezettel, amennyiben elégedetlen meglévő biztosítójával.
- A három évnél idősebb biztosítások már általában elavultak. Az Önét mikor nézte át utoljára szakember?
- Kár esetén **személyes segítségnyújtás** a kárgyintézésben.

Forduljon hozzám bizalommal:

Udvaráczné Ackermann Judit, 30/648-6625

A Faluház decemberi programjai

NYITVATARTÁSUNK:

HÉTFŐ: 10-16-ig

KEDD-PÉNTEK: 14-20-ig

KONDITEREM NYITVA TARTÁSA:

HÉTFŐ: 12.00-16.00-ig

KEDD: 14.00-20.00-ig

SZERDA: 14.00-17.00-ig

CSÜTÖRTÖK: 14.00-17.00-ig

PÉNTEK: 14.00-20.00-ig

A KÖNYVTÁR NYITVA TARTÁSA:

A Faluház nyitvatartási idejében

ÁLLANDÓ SZABADIDŐS PROGRAMJAINK:

HÉTFŐ: Baba-mama klub 10-12-ig, TRX 19.15-től

SZERDA: Jóga 17.30-tól, TRX 19.15-től

KLUBJAINK

Baba-mama klub

Hívunk és szeretettel várunk minden kismamát és kisbabát a Baba-Mama klubba. A kötetlen klubnapot minden második hétfőn, 10.00-12.00 óra között tartjuk, utána a Védőnő tart tanácsadást.

Következő alkalom:

2018. december 3. hétfő 10.00 óra.

Fotóklub

Szeretettel várunk minden kedves Érdeklődőt a Pogányi fotóklub májusi foglalkozására! **Téma: Tükör nélküli, MILC kamerák. Beszélgetés az új Canon, Nikon és Olympus fényképezőgépekről.** A klub nyitott, ingyenes.

Időpont: 2018. december 18. kedd, 18 óra.

Családsegítő szolgálat

Az Esztergár Lajos Család- és Gyermekjóléti Szolgálat családsegítője, Gáspár Emese **minden hónap második hétfőjén 10:30-tól 16:00-ig ügyfélfogadást tart** a Pogányi Faluházban.

A családsegítő telefonos elérhetősége: +36-30-476-1385

Időpont: 2018. december 10. hétfő, 10.30

Női Lapozó

Nők könyvekről, olvasmányélményekről, újságokról. Aki kedvet érez arra, hogy megossza másokkal irodalmi élményeit, szeret beszélni jó könyvekről, érdekes újsághírekről, annak itt a helye!

Időpont: 2018. december 21. péntek, 18.00 óra.

Ismét indul a jóga a Faluházban!!!

Szeretettel várjuk a régi tagokat és az újonnan csatlakozókat! Minden szerdán, 17.30-tól.

Könyvtár hírei

2018 januárjától továbbra is lehetőség nyílik az alábbi folyóiratok helyben olvasására: Szabad Föld, Nők Lapja, Dörmögő Dörmötör, Turista, Földgömb.

Minden pénteken ingyenes könyvbörzét tartunk, jöjjenek, válogassanak kedvükre!

Elérhetőségeink

Árainkról és a részletekről érdeklődni lehet személyesen, a Faluházban kihelyezett plakátokon, a poganyifaluhaz@gmail.com e-mail címen vagy a 06-72-231-054-es és a 06-20-445-1644-es telefonszámon!

Cipősdoboz akció

A Pogányért Alapítvány ebben az évben is ajándécsomagokkal segíti karácsony előtt a rászoruló pogányi családokat és idősebb embereket.

Az Alapítvány nevében kérem, hogy aki megteheti, segítse adománnyal vagy tartós élelmiszerekkel ezt a hagyományos akciót.

Az adományokat december 15-ig a Polgármesteri Hivatalba vagy a Faluházba tudják eljuttatni.

Segítségüket köszönöm!

Röder Attila

a Pogányért Alapítvány elnöke

Adománygyűjtés

Kedves Pogányiak!

Aki szívesen segítene Dr. Lebedy Rózsika, a pogányi patikus leégett házának helyreállításában, megteheti a következő számlaszámra történő utalással:

Dr. Lebedy Rozália 10102440-18611300-01003002.

Ezen kívül, készpénzzel is támogathatja az ügyet:

az Önkormányzaton elhelyezettünk egy adománygyűjtő urnát.

Nagylelkűségüket előre is köszönjük!

A **Pogányi Sportegyesület** sportolói és vezetősége nevében szeretnénk megköszönni szurkolóink támogatását. Ezúton kívánunk nekik és a Pogányi Hírek minden olvasójának kellemes karácsonyt és egészséges, boldogságban, sikerekben gazdag újévet!

Kedves Olvasók!

**A Pogányi Hírek szerkesztői
áldott, békés karácsonyt és
boldog újévet kívánnak!**

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Adószám: 18323643-1-02 email: poganyihirek@gmail.com
Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
Megjelenik 240 pld-ban, időszaki kiadványként.
Terjeszti a Pogányi Önkormányzat, 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Nyomdai munkák: Capillatus Kft. Felelős vezető: a kft. ügyvezetője